

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 września 2021 roku powód J. L. wniósł o zasądzenie od W. M. kwoty 49.059,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 maja 2021 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. Powód dochodzi zapłaty zysku za 2020 rok z tytułu uczestnictwa w spółce cywilnej z pozwanym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany W. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu wraz z odsetkami za opóźnienie za okres od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Zakwestionował roszczenie co do wysokości.

Sąd ustalił, co następuje:

J. L. oraz W. M. na podstawie umowy spółki cywilnej zawartej w dniu 28 listopada 1994 roku byli współnikami spółki cywilnej o nazwie S. (...) L. J., W. M..

Wspólnicy ustalili równy udział w zyskach i stratach przypadający na każdego współnika, to jest w wymiarze po 50%. W lokalu powoda przy ul. (...) w M. mieściło się zaplecze telewizji kablowej prowadzonej przez współników. W lokalu pozwanego z kolei mieściło się biuro spółki.

Powodowi były wypłacane zaliczki z zysku spółki w kwotach po 3000 zł miesięcznie.

Od 2018 roku powód wypłacał z konta spółki na swoje konto różne kwoty według własnego uznania. Pozwany z konta spółki opłacał wynagrodzenia pracowników, koszty bieżącej działalności spółki i kredytu obrotowego.

W roku 2019 J. L. i W. M. wypłacone zostały z konta spółki kwoty po 25.491,87 zł tytułem końcowej wypłaty z zysku za rok 2018.

Na mocy umowy najmu z dnia 1 marca 2019 r. powodowi wypłacany był nadto czynsz w kwocie 1200 zł miesięcznie za lokal przy ul. (...) w M. wynajmowany na potrzeby spółki.

Następnie J. L. sporządził aneks do umowy najmu lokalu użytkowego zawartej ze spółką cywilną dnia 1 marca 2019 r. Na jego mocy zmianie ulec miała kwota czynszu ustalona przez J. L. od dnia 1 grudnia 2019 r. na kwotę 4200 zł miesięcznie. W. M. nie wyrażał zgody na podniesienie czynszu z kwoty 1.200 zł do 4.200 zł miesięcznie, co pozwany dnia 2 stycznia 2020 r. odnotował na aneksie do umowy.

J. L. w 2020 roku wbrew woli współnika pobierał w każdym miesiącu z konta spółki kwotę 4.200 zł tytułem czynszu najmu pomieszczeń technicznych.

W kwietniu 2020 roku powód złożył do urzędu skarbowego zeznanie PIT-36L, na podstawie informacji o wysokości osiągniętego dochodu za 2019 r., zgodnie z którą dochód przypadający na powoda w spółce (...), W. M. wynosił w 2019 roku 85.643,81 zł.

W 2020 roku J. L. pobrał nadto w każdym miesiącu kwotę 3.000 zł tytułem zaliczkowej wypłaty zysku za 2020 rok. Łącznie w 2020 roku J. L. wypłacił z tego tytułu kwotę 36.000 zł.

W 2020 roku pozwany tytułem zaliczkowej wypłaty z zysku za 2020 rok pobrał kwotę 15.000 zł.

We wrześniu 2020 roku współnikom upływał termin zapłaty kredytu obrotowego w kwocie 140.000 zł. W październiku 2020 r. pozwany spłacił cały kredyt zaciągnięty przez oboje pozwanych na działalność spółki.

Dowód:

Umowa najmu lokalu użytkowego z 1 marca 2019 r. wraz z aneksem, k. 68-71

Akt notarialny - Oświadczenie o wystąpieniu ze spółki cywilnej, zmiana umowy spółki cywilnej, rep A numer (...), k. 30-36

Zeznanie PIT-36L i informacja o wysokości osiągniętego dochodu za 2019 r. k. 7-13

Potwierdzenia przelewu k. 19, 20

Zestawienie obciążeń, k. 17- 18

Zestawienie obciążeń, k. 21-22

Przesłuchanie J. L. w charakterze strony powodowej, k. 90-91

Przesłuchanie W. M. w charakterze strony pozwanej, k. 91verte-92verte

W dniu 30 grudnia 2020 roku do spółki cywilnej stron przystąpił A. M. i w tym samym dniu – zgodnie ze zmianą umowy - J. L. wystąpił ze spółki cywilnej. W związku z wystąpieniem J. L. ze spółki cywilnej, wspólnicy postanowili dokonać rozliczeń opisanych w § 3 aktu notarialnego. J. L., W. M. oraz A. M. oświadczyli, że tytułem rozliczenia spółki z występującym ze spółki wspólnikiem J. L., W. M. oraz A. M. jako wspólnicy spółki cywilnej zapłacą J. L. kwotę 300.000 zł, płatną w 60. ratach miesięcznych po 5.000 zł każda, płatnych do 10. każdego następującego po sobie miesiąca poczynając od stycznia 2021 r.

W. M. oraz A. M. w związku z wystąpieniem ze spółki (...) przejęli na siebie wszelkie zobowiązania spółki oraz zwolnili J. L. z odpowiedzialności majątkowej za zobowiązania spółki (§ 4 ust. 1 aktu). W § 6 aktu notarialnego strony postanowiły, że W. M. oraz A. M. będą uiszczać na rzecz J. L. kwotę 4.200 zł tytułem wynagrodzenia za korzystanie z jego lokalu przy (...) w M., począwszy od stycznia 2021 r.

Dowód:

Akt notarialny - Oświadczenie o wystąpieniu ze spółki cywilnej, zmiana umowy spółki cywilnej, rep A numer (...), k. 30-36

Przesłuchanie J. L. w charakterze strony powodowej, k. 90-91

Przesłuchanie W. M. w charakterze strony pozwanej, k. 91verte-92verte

J. L. 20 kwietnia 2021 roku uiszczył podatek w kwocie 10.041 zł na konto Urzędu Skarbowego w K. tytułem rozliczenia PIT 36L za 2020 rok. Pozwany również uiszczył podatek na podstawie dokumentów podatkowych sporządzonych przez tę samą księgową.

Niesporne, a nadto dowód:

Dowód wpłaty, k. 23;

Przesłuchanie J. L. w charakterze strony powodowej, k. 90-91

Przesłuchanie W. M. w charakterze strony pozwanej, k. 91verte-92verte

Pismem z dnia 4 maja 2021 roku J. L. wezwał W. M. do zapłaty kwoty 49.059,46 zł pozostałej według niego do wypłaty zysku przypadającego na wspólnika w 2020 roku. W odpowiedzi na wezwanie W. M. odmówił zapłaty żądanej kwoty. Wskazał bowiem, że J. L. w 2020 r. otrzymał wypłaty tytułem zaliczek na poczet zysku, a nadto dokonywał samowolnych wypłat z konta spółki.

Niesporne, a nadto dowód:

Przedsądowe wezwanie do zapłaty z 4 maja 2021 r. wraz z dowodem nadania, k. 24-27

pismo z dnia 14 maja 2021 r., k. 28

Sąd ustalił stan faktyczny, w spornym zakresie, na podstawie dokumentów złożonych przez strony, a posiłkowo także na dowodzie z przesłuchania stron. Dowody te zostały ocenione przez Sąd w świetle zasad wynikających z treści art. 233 k.p.c. Dokumenty znajdujące się w aktach sprawy nie były kwestionowane co do autentyczności. Natomiast strony częściowo wyprowadzały odmienne wnioski, w szczególności co do przydatności dla rozstrzygnięcia sprawy, która dotyczyła wypłaty z zysku za rok 2020 r., złożonego przez powoda zeznania o wysokości osiągniętego dochodu PIT-36L za 2019 r., o czym będzie jeszcze mowa w dalszych rozważaniach. Zeznania złożone przez strony zasadniczo korespondowały z pozostałym materiałem zgromadzonym w aktach sprawy. W trakcie przesłuchania powód jedynie ogólnie odniósł się do działalności spółki, nie przedstawił konkretnych źródeł przychodów i wydatków (oprócz spornej między wspólnikami kwoty czynszu) spółki cywilnej w 2020 r. Sąd nie znalazł przy tym żadnych podstaw, żeby zdyskredytować zeznania pozwanego. Ocenił je jako szczerze i prawdziwe.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W niniejszej sprawie powód - były wspólnik spółki cywilnej z pozwanym - dochodził niewypłaconej kwoty zysku za 2020 roku. Niesporne w sprawie było, że tytułem wypłat zaliczkowych na poczet zysku za 2020 rok powód otrzymał (a ściślej – wypłacił sobie z konta spółki) kwotę 36000 złotych. Według powoda zysk przypadający na wspólnika wynosił 93.232,84 zł, a zatem na jego rzecz pozostaje kwota 49.059,46 zł dochodzona pozwem.

Wprawdzie w treści pozwu powód nie wskazał podstawy prawnej swojego roszczenia. To jednak w tym stanie rzeczy należało stwierdzić, że powód wywodzi swoje roszczenie z art. 868 k.c. Stosownie do treści tego przepisu jest zasadą, że każdy wspólnik może żądać podziału i wypłaty zysków dopiero po rozwiązaniu spółki. W drodze wyjątku od tej zasady wspólnik może żądać podziału i wypłaty zysków na koniec roku obrachunkowego, jeżeli spółka została zawarta na czas dłuższy. Prawo to przysługuje wspólnikowi z mocy ustawy i nie może zostać wyłączone umową spółki lub uchwałą wspólników. Przez spółkę zawartą na czas dłuższy należy rozumieć spółkę zawartą na czas dłuższy niż jeden rok obrotowy.

Wbrew twierdzeniom pozwu, iż spółka cywilna z pozwanym istniała od 2010 roku, w sprawie ustalono, że umowa spółki cywilnej zawarta została w 1994 roku. Choć w aktach sprawy brak pierwotnej umowy spółki, to okoliczność ta wynika nie tylko z niezaprzeczonego twierdzenia pozwanego, ale również z treści aktu notarialnego z dnia 30 grudnia 2020 r., w którym znajduje się odwołanie do pierwotnej umowy spółki cywilnej z 1994 r. (k. 31). Niewątpliwie zatem spółka była zawarta na czas nieoznaczony przekraczający jeden rok obrotowy. Nadto w sprawie nie było sporne, że udział w zyskach i stratach każdego ze wspólników wynosi po 50%.

Sprzeciwiając się żądaniu pozwu, pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia przez stronę powodową, a w szczególności nieprzedstawienia dokumentów pozwalających na ustalenie kwoty zysku spółki za 2020 r.

Wobec tego, że to powód dochodzi zapłaty, powołując się na fakt osiągnięcia zysku przez spółkę cywilną za 2020 r., to na nim spoczywał ciężar udowodnienia tego faktu, a w szczególności wykazania kwestionowanej przez pozwanego wysokości kwoty dochodzonej pozwem z tego tytułu, stosownie do art. 6 k.c. i 232 k.p.c.

Należało zgodzić się ze stroną pozwaną, że chociaż powód za podstawę wyliczenia przypadającego na niego zysku za 2020 r. powołał zeznanie podatkowe PIT-36 za ten rok, to jednak wraz z pozwem, ani w terminie późniejszym, w szczególności w reakcji na sprzeciw, takiego dokumentu nie przedłożył. Wraz z pozwem przedstawił bowiem zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu/poniesionej straty w (...) - nie za rok 2020 objęty żądaniem pozwu, a

za rok podatkowy 2019 (k. 7-13). Wskazany dokument pozostaje zatem nieprzydatny dla niniejszej sprawy, to jest niemiarodajny dla wyliczenia zysku za rok kolejny. Zaznaczyć przy tym trzeba, że z treści pozwu wynika wprost, że dla obliczenia zysku za 2020 r. powód posługiwał się otrzymanym w 2021 roku (...) za 2020 r. (k. 6) i innymi wartościami przychodów i kosztów niż w 2019 r. (k. 14). Powód, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym, nie tylko nie naprowadził żadnych dodatkowych dowodów, ale w ogóle nie odniósł się do sprzeciwu. Jednocześnie w trakcie przesłuchania w charakterze strony powód nie był w stanie racjonalnie wyjaśnić, dlaczego do pozwu zostały dołączone dokumenty za rok poprzedni. Jednakże, skoro zarówno w pozwie jak i przesądowym wezwaniu do zapłaty, powód podał kwoty przychodu, kosztów i dochodu spółki w 2020 roku, to takim dokumentem niewątpliwie dysponował.

Pozostałe dokumenty dołączone do pozwu również nie były wystarczające dla uwzględnienia powództwa. Powód dołączył bowiem jedynie wydruk operacji bankowych – wybiórcze zestawienie obciążeń konta spółki za okres od 1 stycznia 2020 roku do 7 sierpnia 2020 roku (k. 15-18). Z dokumentu tego wynikają jednak jedynie wypłaty dokonane na rzecz wspólników w tym okresie. Dokumenty te w żaden sposób nie obrazują działalności spółki w całym 2020 r., w tym osiągniętych przez nią przychodów i ponoszonych kosztów. Ponadto, należy dostrzec, że w toku przesłuchania powód nie naprowadził przy tym na żadne okoliczności związane z kwotami uzyskiwanymi przez spółkę w 2020 r. tytułem przychodów, czy też ponoszonymi przez spółkę kosztami (oprócz czynszu najmu uiszczanego na jego rzecz). Jednocześnie skoro przychód spółki – według treści pozwu – na jednego wspólnika miał wynosić 482.553,59 zł, a ponoszone koszty 389.330,75 zł, to należało przedstawić dokumentację źródłową, z której takie wartości wynikały.

W tym stanie rzeczy Sąd stwierdził, że materiał dowodowy zaoficerowany przez stronę powodową nie pozwala na ustalenie wysokości zysku spółki za 2020 r., a w konsekwencji kwoty należnej powodowi jako wspólnikowi. Powód nie tylko nie wskazał przykładowych dokumentów źródłowych, z których wynikałoby istnienie zysku, lecz również nie wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego do spraw rachunkowości, na okoliczność zysku z działalności spółki cywilnej za 2020 r. Dowód taki wprawdzie zgłosił pozwany, ale ostatecznie wniosek dowodowy w tym przedmiocie cofnął.

Sąd na marginesie zauważa, że pozwany w toku przesłuchania zeznał, że według zeznania podatkowego dochód przypadający na wspólnika wynosił około 90.000 zł. Jednakże takie potwierdzenie przez pozwanego nie mogło przesądzić o zasadności żądania dochodzonego pozwem. Po pierwsze bowiem pozwany wskazał jedynie orientacyjną kwotę ujętą w rozliczeniu podatkowym za 2020 r., co nie może stanowić podstawy ustaleń faktycznych. Natomiast, co ponownie należy zaznaczyć, to na powodzie ciążył obowiązek dowodowy w zakresie wykazania zysku za 2020 r., a powód tego rozliczenia nie przedłożył.

Pozwany konsekwentnie natomiast podnosił, że wypracowana wielkość dochodu podatkowego nie uwzględnia realnego dochodu wspólników, Nadto, sam fakt wykazania dochodu podatkowego w zeznaniu podatkowym, nie świadczy o tym, że spółka osiągnęła zysk w rozumieniu art. 868 k.c. Sąd podziela stanowisko pozwanego, że opieranie roszczenia w zakresie rozliczenia zysku – co do zasady wyłącznie na podstawie wyniku finansowego według zeznania podatkowego złożonego do urzędu skarbowego - nie jest wystarczające. Ustalenie wyniku finansowego podmiotu gospodarczego rządzi się innymi regułami niż ustalenie wyniku podatkowego. Bierze się to z odmiennego traktowania niektórych przychodów i kosztów ich uzyskania przez prawo podatkowe i bilansowe. W celu ustalenia wyniku rachunkowego brutto (zysku lub straty) uwzględnia się tylko przychody i koszty ustalane zgodnie z prawem bilansowym. W celu natomiast ustalenia wyniku podatkowego, podstawy do opodatkowania (dochodu bądź straty) przychody i koszty są ustalane według zasad prawa podatkowego. Na gruncie prawa bilansowego i prawa podatkowego stosowanych jest wiele odmiennych regulacji dotyczących ustalania dochodu. Powoduje to, że między księgowym wynikiem finansowym brutto (wynikiem przed opodatkowaniem) a podstawą opodatkowania podatkiem dochodowym (od osób fizycznych bądź od osób prawnych) powstają różnice. Dzieje się tak z powodu odmiennych celów, którym oba systemy mają służyć. Zasady rachunkowości finansowej zmierzają do przedstawienia w sposób jak najbardziej rzetelny sytuacji finansowej danej jednostki. Przepisy podatkowe mają natomiast za zadanie zagwarantowanie dochodów publicznych z podatków (tak J. S., Wynik finansowy przedsiębiorstwa w ujęciu prawa podatkowego i bilansowego na przykładzie Spółki). Dlatego po pierwsze konieczne było wskazanie przez stronę

powodową dokumentów źródłowych pozwalających na ustalenie powyższych wartości, a po drugie złożenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, który – posiadając wiadomości specjalne – ustaliby wartość zysku wypracowanego w 2020 r. przez spółkę. Dowody te jednak nie zostały zaproponowane przez stronę powodową. Sąd ponownie zauważa przy tym, że w toku procesu to strona pozwana, a nie strona powodowa złożyła wniosek o powołanie biegłego z zakresu rachunkowości. Ostatecznie ten wniosek został przez nią cofnięty. Pozwany potwierdził bowiem swoje stanowisko, że to na powodzie jako wywodzącego skutki prawne z faktu zysku spółki ciążyło wykazanie, że taki zysk został wygenerowany przez spółkę. Zaznaczyć także należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią niewskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń, zwłaszcza gdy jak w niniejszej sprawie, działa przez fachowego pełnomocnika.

Na marginesie Sąd zauważa również, że powód dochodzi rozliczenia zysku za ostatni rok, w którym był współnikiem w spółce. Bowiem w dniu 30 grudnia 2020 roku powód wystąpił ze spółki cywilnej, a w jego miejsce do spółki cywilnej wstąpił A. M.. W związku z wystąpieniem powoda ze spółki cywilnej, współnicy postanowili dokonać rozliczeń. Zgodnie z postanowieniami umowy powód tytułem rozliczenia miał otrzymać kwotę 300.000 zł, płatną w 60 ratach miesięcznych po 5.000 zł każda, płatnych do 10. każdego następującego po sobie miesiąca poczynając od stycznia 2021 r. W toku przesłuchania powód potwierdził, że kwota ta, w ustalonych ratach, jest uiszczana na jego rzecz. Pozwany z kolei zeznał, że „wszelkie rozliczenia z powodem są w akcie notarialnym. Wg mojej wiedzy powód za rok 2020 został prawidłowo rozliczony” (k. 92).

Zasady rozliczania z byłym współnikiem spółki cywilnej statuuje – o ile współnicy nie postanowią inaczej – art. 871 k.c. Przepis art. 871 k.c. reguluje w sposób dyspozytywny, a więc dopuszczająca odmienne uregulowanie tych kwestii przez współników, sposób rozliczenia spółki z ustępującym współnikiem pierwszym rzędzie dotyczy to rozliczenia wkładu - współnik taki otrzymuje zwrot w naturze rzeczy wniesionych do spółki do używania oraz pieniężny ekwiwalent swojego wkładu w kwocie ustalonej w umowie spółki, a w braku takiego oznaczenia jego wartości z chwili wniesienia, ale rozliczenie nie obejmuje wkładu polegającego na świadczeniu usług albo na używaniu przez spółkę rzeczy należących do współnika. Ponadto, rozliczenie uregulowane w tym przepisie obejmuje ewentualny zysk spółki, to jest wyliczoną w kwocie pieniężnej część wartości wspólnego majątku pozostałego po odliczeniu wartości wkładów wszystkich współników, jaka odpowiada stosunkowi, w którym ustępujący współnik uczestniczył w zyskach spółki. Udział występującego współnika w zysku odpowiada wartości majątku wspólnego po odliczeniu wartości wkładów wszystkich współników, przy uwzględnieniu proporcji, w jakiej ustępujący współnik uczestniczył w zyskach spółki, a wartość majątku spółki stanowiąca punkt wyjścia wyliczeń powinna uwzględniać również pasywa (por. J. Jezioro, Komentarz do art. 871 k.c. [w:] (red.) E. Gniewek, P. Machnikowski, Kodeks cywilny, Komentarz k. 1754). W razie niepodzielenia zysku uprawnienia współników w tym przedmiocie obciążają wspólny majątek spółki, tak jak każdy inny dług stanowią pasywa spółki. Podstawę dla obliczenia spłaty należnej ustępującemu współnikowi stanowi bilans uwzględniający rzeczywistą wartość majątku spółki. W bilansie uwzględnia się wartość roszczeń, jakie przysługują współnikom wobec spółki i odwrotnie, wszystkie te bowiem roszczenia z chwilą dokonanego ustąpienia współnika ze spółki tracą swoją samodzielność i uwzględniane są jako czynnik wpływający na wysokość udziału wypłacanego ustępującemu współnikowi (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 czerwca 2005 r., I ACa 121/05).

W sprawie nie została przedłożona pierwotna treść umowy spółki cywilnej, a w treści aktu notarialnego z dnia 30 grudnia 2020 roku nie wskazano wprost, co dokładnie zostało uwzględnione przy rozliczaniu się z powodem, jako ustępującym współnikiem spółki. W szczególności nie wskazano, czy kwota 300.000 zł obejmuje jedynie rozliczenie wkładu, czy też również udział w zysku. Wprawdzie strony nie naprowadziły odpowiednimi tezami dowodowymi, jak należy wykluczyć, że wskazana kwota 300.000 zł obejmowała również rozliczenie się z ustępującym współnikiem z zysku spółki za 2020 r. Świadczy o tym użyte w § 3 sformułowanie „ (...) oświadczają, że tytułem rozliczenia spółki z występującym ze spółki współnikiem (...) zapłacą panu J. L. kwotę 300.000 zł”. Treść tego oświadczenia może świadczyć o woli definitywnego rozliczenia się z ustępującym współnikiem, zwłaszcza w świetle § 4 aktu notarialnego, w którym powód jako ustępujący współnik został zwolniony z odpowiedzialności majątkowej za zobowiązania spółki. Niemniej jednak sąd zauważa, że stosowne twierdzenia czy dowody nie zostały zgłoszone na tę

okoliczność przez pozwanego, również reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika. W świetle powyższego Sąd nie mógł poczynić kategoriycznych ustaleń, iżby stawające do aktu notarialnego z dnia 30 grudnia 2020 r. strony chciały ostatecznie rozliczyć się z dotychczasowej współpracy wobec powoda jako ustępującego wspólnika, w tym uwzględniając działalność i zysk spółki za 2020 r.

Wreszcie za oddaleniem powództwa przemawiała sprzeczność dochodzonego roszczenia z dobrymi obyczajami kupieckimi, czy też szeroko rozumianymi zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.). Zwraca bowiem uwagę fakt, że powód w 2020 r. pobrał z konta spółki nie tylko kwotę 36.000 zł tytułem zaliczek na poczet wypłaty z zysku, ale także znacznie podwyższoną przez powoda kwotę czynszu najmu w wysokości 4.200 zł. Na tym też tle w 2020 r. powstał między wspólnikami spór, gdyż blisko czterokrotnie podwyższona kwota czynszu najmu, który spółka miała uiszczać na rzecz powoda jako właściciela lokalu, wynikała z aneksu do umowy, który sporządził z jednej strony powód jako wynajmujący oraz z drugiej jako wspólnik spółki cywilnej to jest reprezentant najemcy. Jednocześnie, pozwany jako drugi wspólnik spółki cywilnej, zakwestionował podwyżkę wysokości czynszu, czyniąc stosowną adnotację na aneksie do umowy. Wysokość czynszu w kwocie 4.200 zł została potwierdzona przez pozwanego dopiero 30 grudnia 2020 r. w akcie notarialnym (§ 6 ust. 2) i ustalona na przyszłość, tj. od stycznia 2021 r. Jednocześnie pozwany na uzasadnienie braku podstaw dalszych żądań powoda z tytułu uczestnictwa w spółce podniósł w niniejszym procesie samowolnie pobraną przez powoda „nadpłatę” kwot czynszu za 2020 r., co stanowiło zarzewie sporu wspólników. Dlatego roszczenie powoda również i z tej przyczyny nie zasługuje na ochronę.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd oddalił powództwo w całości (pkt I sentencji).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. Pozwany poniósł kwotę 3.600 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. z 2018 r., poz. 1800). Skoro powód przegrał sprawę w całości, taką też kwotę należało zasądzić od niego na rzecz pozwanego.

Sędzia Kalina Gomuła

Sygn. akt XI GC 168/22

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)